

Ε'ρ. Ποτα εἶναι τὰ μέσα ὡς προξενῶσιν εἰς αὐτὰς τὰς ποιότητες τὴν μεγίστην αὐξήσιν, ἢ τὴν ἐλαχίστην μείωσιν;

Α'π. Ἡ θερμὴ, καὶ τὸ ψυχρὸν· ἐπειδὴ ἡ μὲν θερμὴ λεπτύνει, καὶ ἀραιῶσι τὰ Σώματα, διαιρῶντας, ἐκτείνωντας, καὶ ἀπομακρύνωντας τὰ μόριάτων· ἐξ ἐναντίας δὲ τὸ ψυχρὸν πυκνοῖ, ἐνώνει, καὶ περισφιγγει τὰ μόριάτων· ὁ μὲν πρῶτος τρόπος ὀνομάζεται Μανότης, ἢ ἀραιότης· ὁ δὲ τελευταῖος Πυκνότης.

Ε'ρ. Ἡ Σκληρότης, καὶ ἡ Μαλακότης τῶν Σωμάτων δὲν προέρχονται ἀπὸ τὴν πυκνότητα, καὶ ἀραιότητα αὐτῶν;

Α'π. Ὁχι, ἡ Σκληρότης τῶν Σωμάτων προέρχεται ἐκ τῆς, ἐπειδὴ τὰ πλέον μικρότερα μόρια τῆς Ἔλης προσκολλῶνται δυνατὰ, καὶ ἔτις εἶπειν, περιτελλίσσονται ὁμῶς, διὰ τῆς ἀποτελέσματος τῆς ἀμοιβαίας αὐτῶν ἐλκύσεως· ὅταν αὐτὴ ἡ θερρότης, ἢ ἡ συνάφεια τῶν μερῶν εἶναι τόσο ἰχυρὰ, ὡς ὁ δάκτυλος νὰ μὴν ἡμπορῇ τελείως νὰ τὰ ξεχωρίσῃ, ἢ νὰ τὰ μετατοπίσῃ, τότε λέγομεν, ὅτι αὐτὰ τὰ Σώματα εἶναι σκληρὰ· ἐξ ἐναντίας δὲ ὁ-

τῶν καὶ αἱ ποσότητες τῆς Ἔλης δέλυσιν εἶναι ἐν λόγῳ εὐθέτω

5. Ἐὰν αἱ ποσότητες τῆς Ἔλης καθενὸς ἀπὸ αὐτὰ τὰ Σώματα εἶναι ἴσαι, οἱ ὄγκοι δέλυσιν εἶναι ἐναλλάξ ὡς αἱ πυκνότητες αὐτῶν.